

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522010015
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2522010015.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci obžalovanej Z. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júla 2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

Z. W., rod. W., nar. XX.X.XXXX vo B. S., trvale bytom B., Q.. U.. O. XXX/XXC,

s a u z n á v a z a v i n n ú , ž e

v období od mesiaca február 2021 až do 13.7.2022 v meste B. a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky si ako matka maloletého dieťaťa W. O., nar. X.X.XXXX riadne neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi napriek tomu, že jej vyplýva z ustanovenia § 62 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov a rozsah ktorej jej bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/39/2020 zo dňa 15.10.2020, právoplatným dňa 29.10.2020 tak, že je povinná prispievať na výživu maloletého syna W. sumou vo výške 100 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk otca Q. O., hoci vedela o existencii vyživovacej povinnosti a jej majetkové pomery jej umožňovali plniť si vyživovaciu povinnosť, o dieťa sa žiadnym iným spôsobom nestarala a nezaujímal, pričom dňa 24.2.2022 uhradila výživné v sume 1.000 eur, dňa 29.3.2022 v sume 100 eur a dňa 5.4.2022 v sume 100 eur, čím za uvedené obdobie dlhuje Q. O. na výživnom sumu vo výške 500 eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a j e j
u k l a d á

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa jej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod Pv 351/21/2204 na Okresný súd Piešťany dňa 24.1.2022 obžalobu na obžalovanú pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, nakoľko si obžalovaná od mesiaca február 2021 vôbec neplnila vyživovaciu povinnosť na maloletého W. a dlhovala na výživnom sumu 1.100 eur.

Okresný súd Piešťany vo veci vydal dňa 3.2.2022 trestný rozkaz, voči ktorému si obžalovaná podala odpor s tým, že dňa 24.2.2022 uhradila dlžné výživné 1.000 eur a zvyšné výživné chce uhradiť do 15.3.2022.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v neprítomnosti obžalovanej podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, a to prečítaním výpovede obžalovanej, výpoveďou poškodeného, prečítaním dokladov vzťahujúcich sa k maloletému dieťaťu, správami a posudkami na obžalovanú, dokladmi o platbách výživného ako aj odpisom z registra trestov.

K úprave skutkovej vety:

Súd upravil skutkovú vetu tak, že neplnenie vyživovacej povinnosti trvalo do 13.7.2022, teda do vyhlásenia rozsudku, nakoľko pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Súčasne súd do výroku doplnil obžalovanou vykonané platby výživného od februára do apríla 2022 a preukázaný dlh na výživnom za celé obdobie tak, ako tieto skutočnosti vyplynuli z vykonaného dokazovania uvedeného nižšie.

K výroku o vine obžalovanej:

Podľa 207 odsek 1 Trestného zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku.

Z prečítanej výpovede obžalovanej ako aj z výpovede poškodeného mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaná si v období od februára 2021 do januára 2022 vôbec neplnila vyživovaciu povinnosť na maloletého W., hoci jej táto povinnosť vyplýva zo zákona o rodine a jej výška bola určená rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/39/2020 zo dňa 15.10.2020, právoplatným dňa 29.10.2020, ktorým bolo manželstvo obžalovanej a poškodeného rozvedené a na čas po rozvode bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol maloletý W. zverený do osobnej starostlivosti poškodeného a obžalovanej bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 100 eur mesačne do 15. dňa v mesiaci k rukám poškodeného. Z dokladov o platbách výživného predložených obžalovanou aj z výpovede poškodeného mal súd preukázané, že obžalovaná dňa 24.2.2022 uhradila dlžné výživné v sume 1.000 eur, dňa 29.3.2022 v sume 100 eur a dňa 5.4.2022 v sume 100 eur, pričom následne už žiadne výživné neplatila. Zo správ k obžalovanej vyplýva, že v období od februára 2021 jej bola vyplatená dávka v nezamestnanosti za obdobie od 19.3.2021 do 31.3.2021 v sume 172,60 eur, od 1.4.2021 do 22.4.2021 bola zamestnaná v spoločnosti W., s. r. o., kde bola od 6.4.2021 do 18.4.2021 práceneschopná a dosiahla príjem 276,47 eur, od júla 2021 poberala dávku v hmotnej núdzi v sume 67,80 eur mesačne, od

januára do marca 2021 jej bola vyplatená dotácia vo výške 300 eur mesačne a v roku 2005 obžalovaná ukončila živnosť.

Z výpovede obžalovanej vyplynulo, že v roku 2020 kúpila byt za 75.000 eur, ktoré platila v hotovosti, a do bytu investovala sumu 25.000 eur, nakoľko išlo o holobyť, avšak byt napísala na svojho otca, nakoľko s poškodeným ako manželom ešte neboli rozvedení. Obžalovaná poukázala na to, že mala dva krát úraz hlavy, pričom pri jednom prevoze do nemocnice mala pozitívnu dychovú skúšku na alkohol, avšak práceneschopná nebola. Svojho konania obžalovaná oľutovala.

Z taktu vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaná si od februára 2021 do 13.7.2022 riadne neplnila vyživovaciu povinnosť na maloletého W., keďže za obdobie 17 mesiacov (február 2021 až jún 2022, lebo výživné za mesiac júl 2022 je splatné do 15.7.2022) uhradila na výživnom len sumu 1.200 eur, napriek tomu, že mala uhradiť výživné v sume 1.700 eur, teda päť mesiacov v období dvoch rokov neplnila zákonnú povinnosť vyživovať maloletého W., čím naplnila skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona. V možnostiach a schopnostiach obžalovanej v danom období pritom bolo, aby si vyživovaciu povinnosť plnila riadne, keďže poberala sociálne dávky, resp. bola zamestnaná, či mala možnosť zamestnať sa. V tomto smere treba poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaná v roku 2020 kúpila byt za hotovosť 75.000 eur a následne do bytu investovala sumu 25.000 eur, avšak byt napísala na svojho otca, z čoho jednoznačne vyplýva, že krátko pred neplnením vyživovacej povinnosti disponovala dostatkom finančných prostriedkov na plnenie si vyživovacej povinnosti, ktorá má zákonnú prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovanej ako konanie v priamom úmysle, keďže obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, nakoľko o vyživovacej povinnosti vedela a jej rozsah mala určený rozsudkom súdu na základe rodičovskej dohody.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovanej nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (výživné obžalovaná prestala platiť vo februári 2021 a neplatila ho až do doručenia trestného rozkazu vo februári 2022), jeho následku (výške spôsobeného dlhu na výživnom v sume 500 eur, čo predstavuje výživné za 5 mesiacov), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (obžalovaná krátko pred tým ako prestala úplne plniť vyživovaciu povinnosť investovala sumu 100.000 eur do bytu) a miere zavinenia obžalovanej, po objektívnom vyhodnení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

K výroku o treste:

V registri trestov ani priestupkov nemá obžalovaná žiadny záznam.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nevedel k náprave obžalovanej, keďže obžalovaná si vyživovaciu povinnosť neplnila rok a až po doručení trestného rozkazu uhradila časť výživného.

Pri určovaní výmery trestu súd zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, že pred spáchaním skutku obžalovaná viedla riadny život, nakoľko sa nedopustila žiadnej trestnej činnosti ani priestupku a podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa ku skutku priznala a tento

úprimne oľutovala. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil žiadnu. S prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich okolností sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 207 odsek 1 Trestného zákona vo výmere až 2 roky menila tak, že sa znižovala horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda súd obžalovanej ukladal trest v sadzbe až 16 mesiacov. Súd obžalovanej určil výšku trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 mesiace zohľadniac, že väčšiu časť dlžného výživného v priebehu konania uhradila. Súd takýto trest považuje za dostatočný, aby viedol k náprave obžalovanej a splnil aj výchovný účel.

Vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a beztrestnú a bezpriestupkovú minulosť, má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Súd obžalovanej podmienene odložil výkon trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou 1 rok, ktorá doba by mala byť dostatočná na uhradenie zameškaného výživného a preukázania toho, že povedie riadny život aj tým, že si bude vyživovaciu povinnosť riadne plniť.

Obžalovanej bola osobitne uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 odsek 1 Trestného poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).